

Заняття 4 Смерть і воскресіння

Розділ для читання: 19-20

Головні періоди: Життя Ісуса

Біблійний матеріал уроку: Євангелії від Матвія, Марка, Луки та Івана.

Цілі уроку: Ознайомитись із:

Смертю та воскресінням Ісуса, значенням цієї події етичною стороною вчення Ісуса.

Смерть і воскресіння

Наприкінці Пилат погодився на смертний вирок, і його воїни, глузуючи над словами Ісуса про те, що Він буде царем, виплели вінок із тернових гілок і, немов корону, надягли Йому на голову. Далі вони повели Ісуса з Єрусалиму до місця страти, змусивши нести хрест, до якого збиралися Його пригвоздити. Вранці Ісус був розіп'ятий на хресті, при цьому Його зап'ястя та ступні простромили цвяхами. Через деякий час, біля третьої години пополудні, Ісус промовив: «Це кінець». Схиливши голову, Він зробив останній подих та помер (Євангелія від Івана 19:30).

У той самий день Пилат дозволив рідним та друзям Ісуса зняти Його тіло з хреста для поховання. Щоби пересвідчитися, що Він був мертвий, римські воїни простромили списом Його бік до самого серця. Багата людина на ймення Йосип запропонував поховати Ісуса в печері, яку Йосип висік у скелі для власної гробниці.

Оскільки наступного дня була субота, і на момент смерті Ісуса було вже багато часу пополудні, люди, що ховали Його, були змушені лише нашвидкуруч сповити тіло пеленами, якими євреї обертали небіжчиків. Поховальні звичаї вимагали й інших процедур готування тіла, але все це можна було зробити вже по тому, як скінчиться субота. Тим часом Ісуса поклали до гробниці, а для того, щоб закрити вхід до печери, його завалили великим каменем.

Пилат поставив біля гробниці варту, бо хотів бути впевненим, що ніхто не вкраде тіло і не учинить заворушень. Але вранці в неділю, прямо перед світанком, з'явився ангел та відсунув важкий камінь. Стражники в паніці втекли. Невдовзі по тому до гробниці прийшло декілька жінок із тих, хто був близький до Ісуса, щоби продовжити приготування тіла. Стурбовані тим, що не зможуть відсунути камінь від входу до печери, вони (>ули здивовані, побачивши, що хтось вже відкотив його убік. Але вони були вражені ще більше, коли, зазирнувши всередину, виявили, що тіло зчезло. А втім у гробниці лежали акуратно згорнені пелени, якими воші сповивали Ісуса.

Незабаром вони дізнались, що Ісус повернувся до життя. В Біблії це повернення з мертвих називається воскресінням. День тривав, і Ісус підкріпляв доказами Своє воскресіння тим, хто супроводжував Його на шляху з Галілеї. Вони зустрічали Його в різних місцях і подовгу розмовляли з Ним. В Євангеліях розповідається про декілька випадків, коли протягом наступних сорока днів бачили Ісуса. В Новому Заповіті говориться, що біля п'ятисот людей були свідками Його воскресіння (Перше послання до Коринтян 15:6).

В наступні тижні після Пасхи апостоли багато разів бували з Ісусом. Вони ненадовго пішли до Галілеї, але вже через

декілька днів повернулися до Єрусалиму. Наближалось свято П'ятидесятниці. Це було свято жнив, яке завжди наставало за п'ятдесят днів після Пасхи. Перед самою П'ятидесятницею Ісус привів Своїх апостолів на гору неподалік від Єрусалиму. Там, розмовляючи з Богом, Він став підноситися на небо, і поступово щез з виду.

Поки приголомшені учні дивилися на Нього, поруч з ними несподівано з'явилися два ангели. Вони звістили, що Бог взяв Ісуса на небеса, і Він залишиться там до певного часу в майбутньому, а потім повернеться (Дії Святих Апостолів 1:9-11). Тепер апостоли почали розуміти, що мав на увазі Ісус, коли сказав: «А коли піду й приготую, то повернуся й заберу з Собою вас, щоб ви були там, де Я. Куди Я піду, туди й ви шлях знаєте» (Євангелія від Івана 14:3-4).

Ісус використав час після Свого воскресіння, щоб дати апостолам повне розуміння того, чому Йому належало постраждати та вмерти (Євангелія від Луки 24:44-48). І насправді, чому, володіючи величезною силою, яку Він так часто виявляв, Ісус не скористався Своєю могутністю, щоб стати на заваді Своему ув'язненню, отримати перемогу над ворогами та покинути Єрусалим неушкодженим? Уся інша частка Нового Заповіту має за мету відповісти на це запитання. Те, чого досягнув Бог смертю і воскресінням Ісуса, перевершує все, що апостоли колись могли собі уявити. Тепер на них було покладено обов'язок звіщати про те, що зробив Бог.

По суті справи, перед тим, як піднятися на небеса, Ісус дав Своїм апостолам останнє повеління. Він доручив їм розповісти про Нього усім народам на землі (Євангелія від Матвія 28:18-20). В Новому Заповіті в книзі Дій Святих Апостолів розповідаються про те, як вони втілювали це повеління. Але перш, ніж звернутися до цієї сторони розглядуваної нами історії, треба докладніше зупинитися на тому, чому вчив Ісус.

